

ELAL alushariduse konverents

Tarkus tuleb tasapisi III. Uuenenud õpikäsitus: kellele, miks ja kuidas?

Dorpati Konverentsikeskuse Struwe saalis Turu 2, Tartu

Krista Aru – Riigikogu liige, eesti ajakirjandusloolane, museoloog, endine Eesti Kirjandusmuuseumi ja Eesti Rahva Muuseumi direktor, alates aastast 2014 ERMi ja SA Vanemuine nõukogu liige ning Jaan Tõnissoni Selts esimees.

Lasteaiaõpetaja kirjutab esimesed read ...

Ühiskonnas on lasteaiaõpetajale erinevaid ootusi. Millised olid need eile ja millised on need täna? Kes need ootused sõnastab ja kuidas neile vastata?

Kristi Vinter - PhD (kasvatusteadused), Tallinna Ülikooli haridusteaduste instituudi direktor

Olen töötanud viimased 4 aastat Tallinna Ülikooli haridusteaduste instituudi direktorina ja enne seda 10 aastat erinevatel ametikohtadel lasteaias ja õppejõuna Tallinna Pedagoogilises Seminaris ja Tallinna Ülikoolis. Aastal 2008 lõpetasin Tallinna Ülikoolis kasvatusteaduste doktoriõppe. Minu uurimishuvid on seotud Eesti laste digivahendite kasutamise, digisisu tarbimise ja meediakasvatusega seotud küsimustega ning sellega, kuidas digivahendeid ja nende sisu õppimise soodustamiseks paremini ära kasutada. Doktoriõppe ajal arendasin välja lasteaia õppekavade jaoks meediakasvatuse praktilise valdkonna, mis on nüüdisaegses ühiskonnas toimetulevate laste ja noorte kasvamiseks paratamatu, kuid mitte veel piisavalt koolieelses pedagoogikas kanda kinnitanud, ehkki meediakirjaoskusest ja

tehnoloogiavahendite otstarbeka kasutamise oskusest räägitakse erinevates tulevikuprognosidega tegelevates võrgustikes kui olulistest tulevikuoskustest.

Elukestva õppe strateegia 2020, kui Eesti haridusvaldkonna arenguid suunav dokument on viinud mind viimastel aastatel väga tihedalt kokku muutunud õpikäsituse teema analüüsimise ja selle võrdlemisi laialivalguva mõiste sisustamisega. Olen seda teinud koos heade kolleegidega Tallinna Ülikoolist ning sadade õpetajate ja koolijuhtidega, kellega erinevatel kohtumistel, konverentsidel, koolitustel, töötubades ja vestlusel sel teemal olen arutlenud ja sõbralikult vaielnud.

Õpikäsituse muutusi kajastavas ettekandes keskendun selle sisu avamisele koolieelse lasteasutuse ja eelkooliealist last silmas pidavas kontekstis. Minu ettekande rõhuasetused toetuvad uusimale õppimisalasele teaduslikule teadmisele, ühiskonna kiiretest muutustest tingitud alushariduse muutumise vajaduse sõlmpunktidele. Ühtlasi diskuteerin ettekandes seoste üle täiskasvanust ja lapse lähtumise ning lapsekesksuse mõiste kontekstis.

Töötuba: Mõistlik ja mõistmatu digimaailm.

Töötoas “Mõistlik ja mõistmatu digimaailm” tegeleme digitarbimise mõistlike kokkuepete sõnastamisega, leiame praktilisi võimalusi, kuidas aidata last digimaailmas paremini orienteeruda ning sõnastame ühiselt, milliseid soovitusi saaks ja tuleks anda lapsevanematele, et digirevolutsioonist ei saaks lapse arengule vastu töötavat protsessi. Töötuba aitab sisustada ja läbi viia Deivi Pard.

Egle Säre - TÜ haridusteaduste instituudi õppejõud, haridusteaduste doktorant; lastega filosoferimise (LF) meetodi maaletooja; LF meetodi praktiseerija 3-12aastaste lastega, tudengitega ja tegevõpetajatega, LF meetodi arendaja ja uurija

Töötuba: Lastega filosoferimine: küsimused arutelu suunamisel toetades laste põhjendamisoskuse arengut.

Töötoas tutvustatakse lastega filosoferimise meetodi põhiolemust ja eesmärke. Antakse ülevaade lastega filosoferimise meetodi rakendamise efektiivsusest laste ja noortega varasmate uurimuste põhjal, sh tutvustatakse Eestis läbiviidud 8-kuulise eksperimendi tulemusi 5-6aastaste laste verbaalse põhjendamisoskuse arendamisel lastega filosoferimise meetodi kaudu. Töötoa teises pooles käsitletakse põhjalikumalt küsimuste esitamise protsessi ja vaadatakse, millised on need küsimused, mis aitavad aktiveerida 5-6aastaste laste mõtlemisprotsesse ja toetavad põhjendamisoskuse arengut.

Jaana Koger- Tartu eralasteaed Terake pedagoog-metoodik, haridusteaduse magister (TÜ), täiendkoolituse lektor TÜ-s, Tallinna Ülikoolis, Tartu Reggio-klubi eestvedaja, arst.

Töötuba: Projektõpe lapsest lähtuvas tegevuskultuuris.

Projektõpe on meie alusharidus-maastikul levimas, kuid koolituste tagasisidest ja uurimustest selgub, et tegelik sisu vajab täpsustamist ja mõisted ühtlustamist. Ettekandes püütakse avada töökogemusest lähtuvalt projektõppe mõistet ja sisu ning selle seotust lapsest lähtuva tegevuskultuuriga.

Janika Leoste (TLÜ doktorant) on viimase kolme aasta jooksul töötubades koolitanud üle 2000 õpetaja ja töötanud välja üle 15 robotika iseõppematerjali, mida leiab lingilt: <http://www.futurerobotics.ee/p/haridusrobotite-koolitused.html>. Alates 2017. a sügisest on Janika Tallinna Ülikooli doktorant ja alustab uurimustööd teemal, kuidas mõjutab haridurobotite kasutamine õppetöös lasteaia- ja algklassilaste STEM (teadus, tehnoloogia, inseneeria, matemaatika) oskusi.

Töötuba: Ülevaade Eesti lasteaedades kasutatavatest haridusrobotitest. Praktiline osa: lauamängu lahendamine Ozoboti robotiga.

Robotika lõimimises õppetöösse juba alushariduse faasis nähakse ennekõike võimalust suurendada laste digikirjaoskust, aga ka võimalust muuta õppetööd huvitavamaks. Kuna robotika sisaldab eneses nii programmeerimist kui ka osade komplektide puhul konstrueerimist, on selle roll toetada reaalinete, sh matemaatika omanda. Töötoas tutvume järgnevate robotitega: Dash, LEGO WeDo, LEGO EV3, BeeBot/BlueBot, Edison, Ozobot, Engino Mini, Sphero SPARK+, ja mBot.mist.